

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-226/2023-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Turudića univ.spec.crim., predsjednika vijeća te dr.sc.Tanje Pavelin i Tomislava Juriše, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice-specijalistice Ivane Bujas, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog I. T. i dr., zbog kaznenih djela iz članka 246. stavka 2. u vezi stavka 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15., dalje: KZ/11.) i dr., odlučujući o žalbama državnog odvjetnika, okrivljenog O. D. i okrivljene S. H., podnesenim protiv rješenja Županijskog suda u Zagrebu od 29. ožujka 2023., broj Kov-39/2022., u sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2023.

r i j e š i o j e

Odbijaju se žalbe državnog odvjetnika, okrivljenog O. D. i okrivljene S. H. kao neosnovane.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem Županijskog suda u Zagrebu broj Kov-39/22. od 29. ožujka 2023. pod točkom I. izreke, na temelju članka 351. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12.-odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13, 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. i 80/22. dalje: ZKP/08.) u vezi članka 311. stavak 2. ZKP/08., članka 311. stavak 1. i članka 10. stavak 2. točka 3. ZKP/08. iz spisa su kao nezakoniti dokazi izdvojeni Izvješće neovisnog stručnjaka K. P. na engleskom jeziku (list 72431-72701), Izvještaj neovisnog stručnjaka K. P. na hrvatskom jeziku (list 72702-72968 spisa) i Dopuna izvješća K. P. na engleskom i hrvatskom jeziku (listovi 73080-73117 spisa). Nadalje, pod točkom II. izreke, na temelju članka 351. stavak 1. ZKP/08. odbijen je kao neosnovan prijedlog branitelja okrivljenog O. D. i branitelja okrivljene S. H. za izdvajanje iz spisa kao nezakonitog dokaza Izvješće neovisnog revizora izvanrednom povjereniku društva A. d.d. za 2016. godinu koje je sačinio P. d.o.o. dana 9. listopada 2017. (listovi 72959-72962 spisa).

2. Protiv točke I izreke pobijanog rješenja žalbu je podnio državni odvjetnik zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. i stavak 3. ZKP/08. s prijedlogom da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske žalbu uvaži i pobijano rješenje u točki I. preinači na način da odbije prijedloge obrana za izdvajanje kao nezakonitog dokaza Izvješće neovisnog stručnjaka K. P. na engleskom jeziku (list 72431-72701), Izvještaj neovisnog stručnjaka K. P. na hrvatskom jeziku (list 72702-72968 spisa) i Dopuna izvješća K. P. na engleskom i hrvatskom jeziku (listovi 73080-73117 spisa) odnosno, podredno da predmetno rješenje u točki I. ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

3. Protiv točke II izreke žalbe su podnijeli okrivljeni O. D., putem branitelja V. M. i okrivljena S. H., putem branitelja A. K., oboje odvjetnici u Z. iz O. društva M. i partneri. Okrivljenici se žale zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske pobijano rješenje u naznačenom dijelu preinači i prihvati prijedlog okrivljenika za izdvajanje Izvješća neovisnog revizora izvanrednom povjereniku društva A. d.d. kao nezakonitog dokaza.

4. Sukladno članku 495. u svezi s člankom 474. stavkom 1. ZKP/08. spis je, prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske koje ga je vratilo dopisom broj KŽ-DO-749/2023-2 od 7. lipnja 2023.

5. Žalbe nisu osnovane.

U odnosu na točku I izreke pobijanog rješenja

6. Državni odvjetnik žalbenu osnovu povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. i stavak 3. ZKP/08. obrazlaže time da su razlozi koje je prvostupanjski sud naveo o odlučnoj činjenici uloge K. C. u pripremi nalaza nejasni i u znatnoj mjeri proturječni, uslijed čega je, kumulativno s pogrešnom pravnom ocjenom pojma osobe zaposlene kod istog poslodavca u smislu članka 311. stavak 2. ZKP/08. i pogrešnom pravnom ocjenom da se odredba članka 10. stavak 2. točka 3. ZKP/08. primjenjuje na članak 311. stavak 2. ZKP/08., prvostupanjski sud nepravilno ocijenio da se radi o nezakonitim dokazima.

7. U odnosu na nejasnoću i proturječnost razloga o odlučnoj činjenici tko je vještak u ovom predmetu, državni odvjetnik smatra da je prvostupanjski sud arbitrarno naveo da je uloga K. C. u izradi nalaza i mišljenja značajna jer je istovremeno prihvatio navode I. K. da su mu djelatnici K. C. pomogli u izradi nalaza i mišljenja ali da su zaključci i mišljenja isključivo njegovi zbog čega da se pobijano rješenje ne može ispitati.

8. Ustavno pravo na pravično suđenje propisano člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 08/98., 113/00., 124/00., 28/01., 41/01., 55/01., 76/10., 85/10., 05/14.-dalje: Ustav) jamči zaštitu od arbitarnosti u odlučivanju sudova i drugih državnih tijela, a obrazloženja sudskih odluka, koja ne sadrže ozbiljne, relevantne i dostatne razloge za ocjenu kakva je odlukom dana, upućuju na zaključak o arbitarnosti u postupovnom i/ili materijalnopravnom smislu (npr. odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III/159/2016 od 8. ožujka 2017.)

9. Međutim, prvostupanjski sud je svoj zaključak temeljio na provjerenim činjenicama, pri čemu je osigurao pravo na kontradiktornost i konfrontaciju stranaka prilikom ispitivanja svjedoka kao i pravo na očitovanje i iznošenje prigovora u vezi pročitanih isprava, pa, konzekventno, obrazloženje pobijane odluke ne ukazuje na arbitrarnost ili samovoljnost suda.

10. Tako je prvostupanjski sud iz dokumentacije K. P. (listovi 76574-76577 spisa) i iskaza svjedoka I. K. utvrdio da je razvidno da su osnovni tim činili partner iz K. P. koji je na pregledu i izvješću odradio 201 sat, dva više rangirana menadžera iz K. C. od kojih je jedan radio na pregledu i izvješću 1364 sati, a drugi 1119 sati, dva asistent menadžera iz K. C. od kojih je jedan radio 1234 sata na pregledu i izvješću, a drugi 190 sati. Svi navedeni djelatnici su, pored još dvoje asistenata iz K. H., radili na prijevodu i to ukupno 772 sata iako nisu sudski tumači pa je posljedično izostala potvrda da je prijevod ispravan i da prihvaćaju pravnu odgovornost za moguće pogreške.

11. Kako upravo iz iskaza svjedoka I. K. proizlazi da su četvorica djelatnika K. C. (dvoje višerangiranih menadžera i dvojica asistent menadžera) radila na izdvajanju bitnih podataka i sastavljanju tablica na temelju tih podataka, da bi se zatim po djelatnicima "hrvatskog tima" prevodila dokumentacija za koju su oni utvrdili da je relevantna, a ne I. K. koji je određen za vještaka, što povezano s vremenom koje su djelatnici K. C. radili na vještačenju u odnosu na broj sati rada I. K. (I. K. je radio ukupno 412 sata, dok su djelatnici K. C. radili 3907 sati na pregledu i izvješću te još 725 sati na prijevodu), ukazuje da su izneseni jasni, razumljivi, logični i objektivni razlozi o činjenici da su djelatnici K. C. aktivno i obimno sudjelovali u izradi nalaza i mišljenja, a da je I. K. samo iznio zaključak i svoje mišljenje upravo na temelju onih podataka koje su izabrali, pregledali, analizirali, sortirali i potom preveli djelatnici "hrvatskog tima". Dakle, opisane radnje u svojoj biti ne predstavljaju radnje pomaganja i tehničke pomoći već se radi o esencijalnim radnjama vještačenja.

12. Stoga žalbeni navodi državnog odvjetnika da je vještačenje povjereno trgovačkom društvu K. P. i I. K. te da prvostupanjski sud nije utvrdio i naveo razloge koji se odnose na njihovo izuzeće, jer da pojmovi osobe "koja ima značajnu ulogu u izradi nalaza i mišljenja" ili "osobe koja vještaku pomaže" nisu obuhvaćeni člankom 311. ZKP/08., nisu osnovani.

13. Naime, državni odvjetnik svjesno zanemaruje okolnost da je jedina osoba iz trgovačkog društva K. P. koja je sudjelovala na izradi nalaza i mišljenja, I. K., iznio samo zaključak odnosno mišljenje, dok su nalaz izradili djelatnici trgovačkih društava K. H. i K. B.. Dakle, trgovačko društvo kojemu je povjereno vještačenje nije postupilo po nalogu državnog odvjetnika, jer nije u cijelosti izradilo nalaz i mišljenje, već samo dio koji se odnosi na zaključak, dok je izradu većinskog dijela vještačenja, uz znanje državnog odvjetnika, povjerio na izradu djelatnicima trgovačkih društava koja su poslovala sa oštećenikom, a što predstavlja razlog za izuzeće iz članka 311. stavak 2. ZKP/08., upravo u odnosu na trgovačko društvo K. P. i I. K.. Stoga relativiziranje sudjelovanja djelatnika trgovačkih društava K. H. i K. B. te polemiziranja s izrazima "pomagali", "značajno sudjelovali" te dovođenje u pitanje primjenu članka 311. stavak 2. ZKP/08., predstavlja upravo suprotno, arbitrarnost u postupanju državnog odvjetnika s ciljem otklanjanja odgovornosti za odobravanje u angažiranju, na izradi

nalaza i mišljenja, trgovačkih društava za koja su imali saznanja da su poslovali s oštećenikom.

14. Žalbeni navod državnog odvjetnika da je u konkretnom slučaju vještačenje obavljeno prema Općim uvjetima poslovanja K. P. i Posebnim uvjetima poslovanja K. P. za obavljanje vještačenja, nije od utjecaja na pravilnost zaključaka prvostupanjskog suda niti interni akti privatne tvrtke mogu biti osnova za razmatranje pravilnosti tumačenja i primjene odredbi ZKP/08.

15. U odnosu na pozivanje državnog odvjetnika na Smjernice o ulozi sudskih vještaka u pravosudnim postupcima država članica koje je donijela Europska komisija za učinkovitost pravosuđa (CEPEJ) 11. i 12. prosinca 2014., dakle, Smjernice komisije osnovane pri Vijeću Europe 18. rujna 2002. Rezolucijom Res(2002)121, rješenjem Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske broj Kž-201/2021-5 15. rujna 2021. u ovom predmetu, istaknuto je da Smjernice Europske komisije za učinkovitost pravosuđa nisu izvor prava niti su obvezujuće za države članice već, iako su bez pravne snage, imaju političku i zakonodavnu važnost pa stoga ne predstavljaju pravni okvir za donošenje sudske odluke u konkretnom slučaju, kao niti interni akti K. P.. Citiranim rješenjem je odgovoreno i na sada žalbene navode državnog odvjetnika o pojmu "zaposlenika ili pomagača" vještaku iz Smjernica, a da bi zaposlenici K. H. bili upravo to, jer je I. K. radio ukupno 412 sata na nalazu i mišljenju, dok su djelatnici K. C. radili 4632 sati, pa se evidentno ne radi o minornom, pomoćno-tehničkom pomaganju cijeneći i to da su na nalazu radili dvoje višerangiranih menadžera i dvojica asistent menadžera na način da su izdvajali iz dokumentacije bitne podatke i sastavljali tablice na temelju tih podataka.

16. Stoga u pobijanom rješenju ne postoji niti nejasnoća niti proturječnost razloga o odlučnoj činjenici tko je vještačio u ovom predmetu pa nije počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08., kako to neosnovno žalbom obrazlaže državni odvjetnik nejasnoćom, proturječnošću i arbitrarnošću razloga u odnosu na točku I izreke prvostupanjskog rješenja.

17. Nadalje, državni odvjetnik smatra da je nejasno i proturječno obrazloženje prvostupanjskog suda o primjeni odredbe članka 311. stavak 2. ZKP/08. u konkretnom slučaju jer da zaposlenici K. C. nisu zaposlenici oštećenika u ovom postupku, A. d.d. i da nema pravnog uporišta za proširivanje pojma osobe zaposlene kod istog poslodavca u smislu članka 311. stavak 2. ZKP/08. jer da se ne radi o previdu zakonodavca, da posljedica postojanja razloga iz članka 311. stavak 2. ZKP/08. ne dovodi do nezakovitosti nalaza *ex lege* već da se eventualno radi o pitanju nepristranosti vještaka jer da početak stavka 2. članka 311. ZKP/08. koji započinje "Razlog za izuzeće vještaka postoji i..." se ne nadovezuje na stavak 1. istog članka već se nadovezuje na članak 37. stavak 1. ZKP/08. pa da je bilo potrebno provesti subjektivan i objektivan test nepristranosti.

18. U odnosu na citirane žalbene navode, prvo valja istaknuti da ispravno prvostupanjski sud svoju odluku temelji ne na formalno-pravnom identitetu, već faktičnom identitetu poslodavca dajući za svoj zaključak detaljne i jasne razloge. Naime, utvrđeno je iz materijalne dokumentacije društava K. C. i A. d.d. da je postojala poslovna suradnja između društava K. C. i A., kako u periodu prije, tako i u

periodu nakon pokretanja postupka izvanredne uprave u društvu A. i drugim subjektima iz A. grupe.

19. Konkretnije, prvostupanjski sud je utvrdio da je u razdoblju od 31.12.2007. do postavljanja izvanredne uprave 10. travnja 2017. K. C. pružala usluge poreznog, poslovnog, financijskog savjetovanja, savjetodavne usluge u svrhu pripreme izvještaja o detaljnim sinergijama i analizi tržišta, na ime čega su izdali A. račune u ukupnom iznosu za taj period 5.841.446,17 kuna (775.344,6 EUR-a).

20. U periodu od postavljanja izvanredne uprave do 19. lipnja 2019. pružali su usluge pomoći u usklađivanju potraživanja vjerovnika, financijskog i poreznog savjetovanja, angažman na „A. R. transakcija između A. d.d. i A. I. d.o.o.“, usluge privremene ispomoći zaposlenika K. C. d.o.o. A. d.d., usluge izrade početnog dokumenta za provedu nagodbe (*I. S. P.*), usluge kompilacije dokumenata H., pomoć pri izradi proforma početne bilance nove grupe, podrška pri pripremi za operativnu implementaciju Nagodbe (prijenos imovine), usluge računovodstvenog savjetovanja vezano za pripremu financijskih izvještaja za 2017. godinu, usluge podrške implementaciji M. 16 (faze1-6 za unos i pregled ugovora, te održane radionice i asistencija u pripremi računovodstvenih politika) na ime čega su izdali društvu A. za taj period račune u ukupnom iznosu kuna 115.229.546,1 kuna (15.294.603,94 EUR-a).

21. Navedeni podaci su u suglasju sa sadržajem izvještaja A. o naknadama i nagradama savjetnika (list 73010 spisa) iz kojeg proizlazi da je u periodu od travnja 2017. do listopada 2018. pravnim osobama K. C. i drugim K. uredima A. d.d. na ime savjetovanja isplatio ukupno 6,8 miliona eura.

22. Nadalje, iz dopisa K. C. od 15.11.2021. je utvrđeno da im je K. P. na ime rada na projektu izrade izvještaja neovisnog stručnjaka isplatila iznos od 726.479,00 EUR-a.

23. Iz citirane analize prvostupanjskog suda, povezanost vještaka s oštećenikom kao poslodavcem, evidentno se ne temelji na definiciji "radnika" iz Zakona o radu ili prema tumačenju Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike od 4. siječnja 2023., kako to objašnjava državni odvjetnik u žalbi, već na intenzivnom, kompleksom, dugogodišnjem i lukrativnom poslovnom odnosu koji se sadržajno poklapa s predmetom vještačenja.

24. U svjetlu takvih utvrđenja, nema dvojbe da izričaj iz stavka 2. članka 311. ZKP/08. "zaposlen" obuhvaća i predmetni poslovni odnos, te da smisleno ova odredba razlozima za izuzeće obuhvaća osobe koje faktično rade odnosno obavljaju poslove, dakle, ne samo u smislu pojma "radnika" kao osobe koja radi nesamostalno, podređeno odnosno subordinirano poslodavcu kako to tumači državni odvjetnik, odnosno formalno-pravnom smislu, već i naprijed opisan dugogodišnji intenzivan i opsežan poslovni odnos koji ukazuje na oštećenika kao faktičnog poslodavca, a koji odnos nije sporan u postupku, štoviše, potkrijepljen je brojnim dokumentima o isplatama naknada. U suvremeno doba, uz razvoj novih, nestandardnih oblika rada, potpuni je anakronizam pojam "zaposlenje" vezati isključivo uz "klasičan" ugovor o radu cilj kojega je radniku pružiti posebnu radno-pravnu zaštitu, što se očituje u odredbama Zakona o radu koje uređuju npr. radno vrijeme, dnevni, tjedni i godišnji odmor, zaštitu od otkaza, pravo na plaćeni i neplaćeni dopust, pravo na naknadu

plaće u slučaju privremene nesposobnosti za rad (bolovanje) i slično. Međutim, konkretno se radilo o nesporno dugogodišnjem ugovorenom poslu i naknadi za posao u kojem odnosu je oštećenik, isto tako nesporno, bio "naručitelj poslova" odnosno faktički poslodavac, a koji odnos je bio do u detalje poznat ovlaštenom tužitelju u ovom predmetu pri, ne samo angažmanu K. P. u vještačenju, već i odobrenju da se za vještačenje u krucijalnom dijelu angažira K. H., a sukladno tvrdnji K. P. da je navedeno „raščišćeno“ sa Županijskim državnim odvjetništvom u Zagrebu prije naloženog vještačenja posebnim ugovorom.

25. Nadalje, promašeno je u ovom dijelu pozivanje državnog odvjetnika na praksu Europskog suda za ljudska prava i to odluku od 12. svibnja 2016., konačnu 17. listopada 2016., u predmetu Poletan i Azirovik protiv Makedonije (Zahtjev broj 26711/07, 32786/10 i 34278/10) u kojoj je raspravljano o objektivnosti/nepriprisanosti vještačenja droge od strane djelatnika policije pri čemu državni odvjetnik žalbom objašnjava test subjektivne i objektivne nepriprisanosti vještaka. Naime, Europski sud za ljudska prava ne određuje je li neki dokaz u nacionalnom kaznenom postupku bio "nezakonit" nego je li način njegova pribavljanja ili uporabe protivan Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (MU 18/97., 6/99., 14/02., 13/03., 9/05., 1/06., 2/10., 13/17.; dalje- Konvencija) pa onda niti praksa Europskog suda za ljudska prava ne sadržava pravila o tome kada bi način pribavljanja ili uporabe nekog dokaza trebalo smatrati nezakonitim. To je isključiva domena nacionalnog prava država stranaka Konvencije jer cilj Konvencije jest zaštititi temeljna prava, a ne pravilnost primjene nekog kaznenoprocenog modela za koji se odlučio nacionalni zakonodavac.

26. Isto tako, irelevantno je nabranje sudske prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske o otklonu vještaka zbog problematiziranja njegove nepriprisanosti koja se odnosi na činjenično različite situacije (povezanost brata optuženika i oštećenika (odluka VSRH broj I Kž 566/15-4 od 4. studenoga 2015.), povezanost sestre ili kćerke oštećenika s vještakom (odluka VSRH broj II Kž 66/2019-4 od 27. veljače 2019.), javni istupi vještaka (odluka VSRH broj I Kž Us 105/2018-4 od 17. siječnja 2019.) ili stručnost vještaka (odluka VSRH broj I Kž 536/2017. od 8. studenog 2017.) te nedvojbeno imaju za posljedicu eventualnu nevjerodostojnost nalaza i mišljenja vještaka, a ne njegovu nezakonitost.

27. U odnosu na žalbeni navod da posljedica postojanja razloga iz članka 311. stavak 2. ZKP/08. ne dovodi do nezakonitosti nalaza *ex lege* već da se eventualno radi o pitanju nepriprisanosti vještaka jer da se početak stavka 2. članka 311. ZKP/08. koji započinje "Razlog za izuzeće vještaka postoji i..." ne nadovezuje na stavak 1. istog članka već se nadovezuje na članak 37. stavak 1. ZKP/08. po stavu državnog odvjetnika, valja prvo naglasiti da ZKP/08. niti u jednom članku ne nabranja razloge za otklon, jer oni nemaju apsolutni učinak kao kod isključenja te se u svakom konkretnom kaznenom predmetu mogu istaknuti i potom ocijeniti okolnosti za koje se smatra da izazivaju sumnju u nepriprisanost.

28. Dakle, dvije su osnove izuzeća, isključenje i otklanjanje, time da isključenje ima apsolutno djelovanje pa razlozi koji *eo ipso* dovode do isključenja su taksativno zakonom navedeni. Međutim, razlozi otklona mogu predstavljati razne okolnosti koje izazivaju sumnju u nepriprisanost, te je jasno da takve okolnosti niti ne mogu biti zakonskom odredbom taksativno nabrojane. Već iz ovih razloga, a bez analize

veznika "i" iz stavka 2. članka 311. ZKP/08., protivno je smislu instituta otklona da zakonska odredba propisuje jedan razlog za otklanjanje vještaka, koji ima apsolutno djelovanje u odnosu na nepristranost i *eo ipso* dovodi do isključenja vještaka, kao kod razloga za isključenje, a bez da bi se ocjenjivalo je li taj razlog takve naravi da u konkretnom kaznenom predmetu izaziva opravdanu sumnju u vještakovu objektivnost (nepristranost).

29. Nadalje, odredba članka 37. stavak 1. ZKP/08. koja glasi "Odredbe o izuzeću suca i sudaca porotnika primjenjivat će se i na državne odvjetnike i osobe koje su na temelju Zakona o državnom odvjetništvu ovlaštene zastupati državnog odvjetnika u postupku, istražitelje, zapisničare, tumače i stručne osobe, a i na vještake, ako za njih nije što drugo određeno (članak 311.)" u cijelosti upućuje na članak 311. ZKP/08., dakle, na dodatne taksativno nabrojane razloge izuzeća vještaka, koji imaju apsolutno djelovanje i *eo ipso* dovode do isključenja, a postojanje kojih ima za posljedicu da se nalaz i mišljenje ne mogu se upotrijebiti kao dokaz u postupku.

30. Stoga je, protivno žalbenim navodima državnog odvjetnika, ispravan zaključak prvostupanjskog suda, da su dokazi navedeni pod točkom I izreke pobijanog rješenja pribavljeni povredom odredaba kaznenog postupka te sukladno članku 10. stavak 1. točka 3. ZKP/08., predstavljaju nezakonite dokaze i na njima se, sukladno članku 10. stavak 1. ZKP/08., ne može temeljiti sudska odluka, pa su ispravno kao takvi izdvojeni iz spisa predmeta.

U odnosu na točku II. izreke pobijanog rješenja.

31. Nisu u pravu okrivljeni O. D. i okrivljena S. H., kada smatraju da je prvostupanjski sud nepotpuno i netočno utvrdio činjenično stanje te neosnovano odbio njihov prijedlog za izdvajanje kao nezakonitog dokaza Izvješća neovisnog revizora izvanrednom povjereniku društva A. d.d. za 2016. godinu koje je sačinio P. d.o.o. dana 9. listopada 2017. (listovi 72959-72962 spisa).

32. Naime, o prethodno navedenom prijedlogu Visoki kazneni sud Republike Hrvatske je već odlučivao u ovom kaznenom predmetu, pa se žalitelji upućuju na iznesene razloge u odnosu na točku II izreke rješenja broj: I Kž-201/2021 od dana 15. rujna 2021., zbog kojih su žalbe okrivljenog O. D. i okrivljene S. H. odbijene kao neosnovane.

33. Slijedom navedenog, budući da žalbama državnog odvjetnika i okrivljenika nije s uspjehom osporeno pobijano rješenje, niti su ispitivanjem pobijanog rješenja na temelju članka 494. stavak 4. ZKP/08. utvrđene povrede na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 494. stavak 3. točka 2. ZKP/08. odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 27. rujna 2023.

Predsjednik vijeća:

Ivan Turudić, univ.spec.crim.